

Szemed fénye

Nem tudtam, milyen érzés a szerelem,

Míg szemeidet nem kerestem.

Mióta belenéztem, lelkembe véstem:

Te vagy a fény az éjszakában nékem.

Ha rád gondolok,

Szívem hevesebben ver.

Várom, hogy karjaidban legyek egyszer,

S szemeidbe nézzek, melyek olyanok, mint a tenger.

Csak átölellek szótlanul,

Csak álmokban, nem józanul.

Hangod hallom, és rohanok,

Mézédes a te mosolyod.

Szeretsz, de te eltitkolod,

Szemmel az ajkaimat csókolod.

Bárcsak tényleg megtennéd –

Mennyire szeretném, nem is sejtenéd.